

میدون و سوفیا

جرا ضربیب فساد عدد ۳ است!

● **یوریا عالمی**

● سلام سوفیا.

-سلام میدون دوم. توی خبرها خواندم «فرماندار سابق سراوان به جرم دریافت رشوه سه میلیاردتومانی دستگیر و بازداشت شده است». حالا

سؤال من این است که چرا سه میلیارد تومان؟

خب ببین، مضرب فساد در ایران عدد ۳ است، محمودرضا خاوری (مدیرعامل بانک ملی) و شرکا سه هزار میلیارد تومان اختلاس کردند. مهرورزان عزیز سه دکل نفتی را خوردند. شهرام جزایری سه‌بار دستگیر و تبدیل به نخبه اقتصادی شد. جن‌گیر رفیق احمدی‌نژاد اینا را با سه‌تا جن دستگیر کردند. سه‌تا خانواده سه‌چهارم بودجه و رانت مملکت را می‌خورند. نخستین بازی رسمی استقلال و پرسپولیس ۳ بر یک شده. دوست‌های احمدی‌نژاد که درخت شدند سه نفر هستند.

پس می‌بینی که ضربیب فساد عدد سه است و به همین دلیل دست مردم نمی‌رود مثلا یک میلیارد اختلاس کنند یا رشوه بگیرند.

-خیلی ممنون میدون دوم. مثل همیشه جامع و کامل و مانع نظر دادی و من عاشقت شدم.

دور دنیا

دماسنج عاطفی جهان و جایگاه ایران

● مؤسسه نظرسنجی گالوپ این هفته تازه‌ترین آمار خود از وضعیت عاطفی و احساسی مردم جهان را منتشر کرده است. در این نظرسنجی از مردم ۱۴۰ کشور درباره احساساتی مانند عصبانیت، غم، شادی و احساس فراغت نظرخواهی شده و پنج کشوری را که از نظر درصد مردم دارای هر یک از این احساسات در صدر یا ذیل جدول قرار دارند، فهرست کرده است. کشور عزیزمان ایران نیز در احساسات عصبانیت، استرس و نگرانی در میان صدرنشینان جدول این مؤسسه معتبر نظرسنجی است.

در میان پنج کشوری که مردمشان بیشترین احساس عصبانیت را دارند، ارمنستان با ۲۵ درصد پاسخ‌دهندگان که گفته‌اند روز گذشته احساس عصبانیت را در بیشتر طول روز داشته‌اند، مقام اول را دارد و بعد از آن به ترتیب، عراق با ۴۴ درصد، ایران با ۴۳ درصد، فلسطین با ۴۳ درصد و مراکش با ۴۱ درصد پاسخ مثبت قرار دارند و در سوی دیگر جدول مکزیک، مورتانی، فنلاند، سنگاپور و بالاخره استونی با پایین‌ترین میزان عصبانیت (شش درصد) قرار دارند. درباره احساس غم افریقایی‌ها رکورددارند. چاد با ۵۴ درصد مردمش که گفته‌اند در بیشتر طول روز گذشته غمگین بوده‌اند، وحیم‌ترین وضع را دارد و سپس نیجر با ۴۹ درصد، لیبیا، سیرالئون و کینه آمده‌اند و در سوی دیگر جدول سوئد، چین، کوزوو، سنگاپور و از همه پایین‌تر تایلوان فقط با پنج درصد قرار گرفته‌اند. در احساس استرس یونان با ۵۹ درصد صدرنشین است و سپس فیلیپین، تانزانیا و آلبانی آمده‌اند و ایران با ۵۵ درصد در جایگاه پنجم است و کمترین میزان استرس هم به مردم آسیای میانه و کشورهای ازبکستان، قرقیزستان، قزاقستان و البته در میان آنها اندونزی با ۱۳ درصد و بهتر از همه ترکمنستان با ۱۰ درصد تعلق می‌گیرد. ایران در زمینه نگرانی هم با ۵۹ درصد بعد از موزامبیک (۶۳ درصد) چاد و بنین قرار دارد و نام کشور اروپایی پرتغال هم با ۵۹ درصد (و البته اندکی کمتر) بعد از ایران ذکر شده است. مردم تایلوان با ۱۲ درصد کمترین میزان نگرانی را در جهان داشته‌اند و بعد از آنها قرقیزستان، قزاقستان، سنگاپور و ازبکستان هستند. در احساس درد فیزیکی مردم چاد، سیرالئون، کامبیا، عراق و بنین در بالاترین رتبه‌ها و ویتنام، قبرس شمالی، لهستان، تایلوان و سوئد در پایین‌ترین رتبه‌ها بوده‌اند. در احساس شادی پاراگوئه (۹۱ درصد)، مکزیک، چین، کاستاریکا و دانمارک در بالاترین رتبه‌ها و سیرالئون (۴۱ درصد)، بلاروس، لیتوانی، مصر و ترکیه در پایین‌ترین رتبه‌ها بوده‌اند. احساس فراغت و راحتی مغولستان (۸۶ درصد)، اندونزی، ازبکستان، ویتنام و چین بیشترین و کویت (۲۸ درصد)، چین، ارمنستان، فلسطین و بلاروس کمترین بوده است. در احساس آموختن چیزی در روز گذشته اسالوادور با ۷۵ درصد در صدر و پاناما، گواتمالا، سنگال و نیجر در مراتب بعد و بنگلادش با ۲۲ درصد در پایین‌ترین رتبه قرار دارند و پس از آن قبرس شمالی، مصر، مغولستان و ترکیه. بالاترین رتبه خندیدن در بیشتر طول روز به نیجره با ۹۱ درصد و سپس اسالوادور تعلق می‌گیرد و در سوی دیگر افغانستان با ۳۶ درصد و بلاروس هستند. احساس محترم‌شمردن‌شدن در مردم اکوادور با ۹۷ درصد و بعد در پاراگوئه بیشترین است و در سوی دیگر جدول افغانستان با ۴۸ درصد و جمهوری دموکراتیک خلق لاتو با ۵۸ درصد قرار دارند.

شترق روزنامه

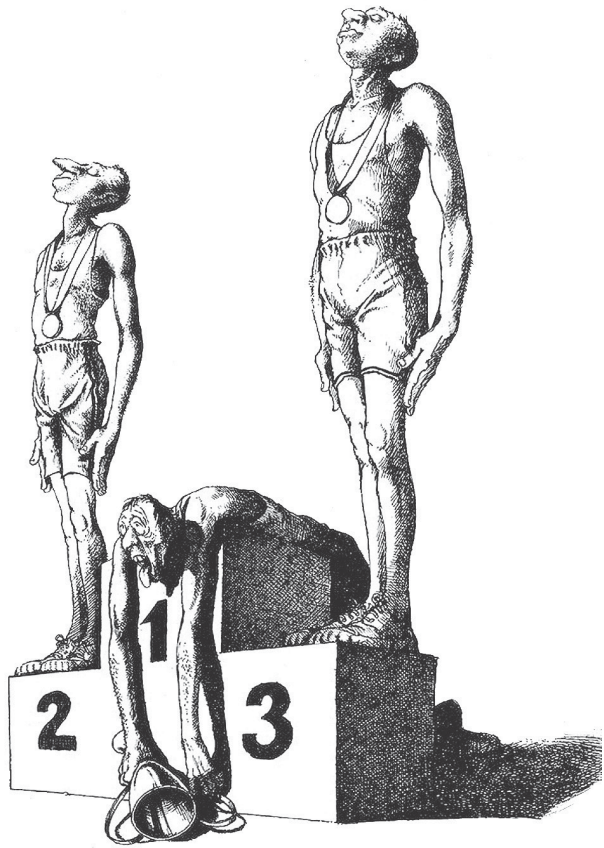
www.sharghdaily.ir

سه‌شنبه ۲۴ اردیبهشت ۱۳۹۸ • ۸ رمضان ۱۴۴۰ • می ۲۰۱۹ • سال شانزدهم • شماره ۳۴۲۷ • ۱۶ صفحه • اذان ظهر تهران ۱۳:۰۱ • اذان مغرب ۲۰:۲۱ • اذان صبح فردا ۴:۲۲ • طلوع آفتاب ۶:۰۰

روزنارضا

کارتون خواب

● **کلود سر**

خاطرات یک روزنامه‌نگار -۳-

فون براون در ایران

علاقه‌مندان تکنولوژی فضا با او دیدار کردند. طبق روال این‌گونه دیدارها، ایشان یک عکس از خود را با جمله «تقدیم به خوانندگان مجله فضا» (به انگلیسی) امضا کرد. این عکس در شماره بعدی مجله چاپ شد. فون براون در چارچوب قراردادهای ایران درباره ایجاد و نگهداری مرکز ارتباطات بین‌المللی اسدآباد همدان، یک روز هم در سالن اجتماعات سازمان برنامه و بودجه در تهران سخنرانی کرد. خاطرم هست فیلمی از این سخنرانی در قسمت سمعی و بصری سازمان وجود داشت. در آن سال‌ها، هم‌زمان با این فعالیت‌ها

مجموعه‌ای به عنوان «سخنرانی‌های پهلوی» نیز اجرا می‌شد. البته دقیقاً خاطرم نیست این مجموعه را چه تشکیلاتی راه انداخته بود.

احتمالاً واحدی یا سازمانی در وزارت علوم وقت این کار را اداره می‌کرد. در قالب این مجموعه سخنرانی‌ها از دانشمندان معروف صاحب نظر به افراد

علمی سرشناس برای سخنرانی در ایران دعوت به عمل می‌آمد. بعد از هر سخنرانی حاضران می‌توانستند سؤال‌های خود را مستقیماً از میهمان جلسه بپرسند. حوزه مطالعاتی یا نظری برخی از این مدعوین هم موضوعات کیهان‌شناسی و فضا بود. یکی از این مدعوین، «ستر فرد هویل» انگلیسی، ستاره‌شناس، دانشمند و صاحب نظریه درباره کیهان بود. سخنرانی او در سالن اجتماعات دانشکده برق پلی‌تکنیک («امبریکور» فعلی) برگزار شد. او درباره نظریه خود سخنرانی کرد. همین‌طور مدعو دیگر «الکساندر اوپارین» (میدان «آزادی» فعلی) روی پایه‌ای کار گذاشته شده بود. فون براون وقتی از کارهای ناسا فراغت بود، بعدها در ورودی موزه زیرین میدان «شهید» (میدان «آزادی» فعلی) روبرو ایستاد. او به امکان شده بود. فون براون وقتی از کارهای ناسا فراغت یافت، مدتی مشاور امور مربوط به ماهواره‌های مخابراتی بود. یک بار هم در ارتباط با مرکز تبادلات مخابراتی ماهواره‌ای ایران که در اسدآباد همدان نصب شده بود، به ایران آمد. البته متأسفانه سالش خاطرم نیست. جمعی از طرف مجله فضا و سایر

● **عبدالله نامری**

استاد بازنشسته دانشگاه

برجام اتفاق بزرگی در سال دوم و سوم دولت اول آقای روحانی بود؛ همان روزی که به عنوان یک معاهده چندجانبه امضا شد، در ایران مردم جشن گرفتند و همه جریان‌ها جز اندکی در جریان موسوم به دلواپسان به آن خوشامد گفتند و اظهار خرسندی کردند. اما بسیاری پیش‌بینی می‌کردند اگر برای آن معاهده جوانب و عوارض دیگری در نظر گرفته نشود، خود آن اگرچه در شوروی امنیت سازمان ملل هم به تصویب رسیده باشد، نمی‌تواند کاری را انجام دهد. هیچ‌کس هم فکر نمی‌کرد شاید روزی در آمریکا رئیس‌جمهوری روی کار بیاید که از برجام خارج شود. اما بعد از خروج آمریکا از برجام به‌نظر می‌رسد ایران باید دو مسئله را در نظر بگیرد؛ اینکه تا چه حد توانایی بازی‌کردن با مفاد برجام را دارد و اینکه تا کجا می‌تواند آمریکا را به عنوان قدرت اصلی طرف برجام تحت تأثیر قرار دهد.

با توجه به سابقه مذاکرات ایران و قدرت‌های اروپایی در دولت اصلاحات اگر آن روند اجرا می‌شد و ادامه پیدا می‌کرد، پرونده هسته‌ای ایران در شرایط خیلی بهتری قرار می‌گرفت و هفت قطع‌نامه هم علیه ایران امضا نمی‌شد ولی این فرصت طلایی پیش آمد که آمریکایی‌ها وارد

نمایشگاهی این‌روزها به موازات بی‌نیال (دوسالانه) ونیز آغاز به کار کرده است با هدف آنکه پناهندگان و پناه‌جویان را در کانون این بحث قرار دهد که آیا هنر باید برای تغییر دادن جامعه تلاش کند؟

راتکو در لامپدوسا آثار هنرمندانی را به نمایش گذاشته است که در سطح بین‌المللی تحسین شده‌اند؛ هنرمندانی مانند آی وی‌وی و ریچارد موس و همچنین پنج هنرمند در حال ظهور از سوریه، ایران، عراق، ساحل‌عاج و سومالی.

روز جمعه (۲۰ اردیبهشت) بیش از صد نفر در افتتاحیه این نمایشگاه که به موازات دوسالانه ونیز برگزار می‌شود، شرکت کردند. موضوع این دوسالانه که بزرگ‌ترین جشنواره هنری جهان محسوب می‌شود، عبارت است از «شاید در زمانه جذابی زندگی کنید» و هدف آن برانگیختن واکنش نسبت به مسائل اجتماعی است و در این میان به بحران پناهندگان اروپا توجه ویژه شده است. از نزدیک به ۷۰ میلیون آواره در سراسر جهان که اکثریت آنان در کشورهای در حال توسعه ساکن شده‌اند و از این میان از سال ۲۰۱۴ میلادی تاکنون دو میلیون نفر در اروپا از پناهندگی برخوردار شده‌اند که با واکنش‌هایی متفاوت هم برخورد کرده‌اند؛ از استقبال گرم تا محدودکردن راه عبور از مرزها.

فرانچسکا جوبیلی، برگزارکننده این نمایشگاه، می‌گوید: «مسئله‌ای که این نمایشگاه مطرح می‌کند، این است که اگر فرصتی در اختیار پناه‌جویان و مهاجرانی قرار ندهیم که به جهان اول وارد می‌شوند، شاید ما «راتکو» قرن ۲۱ را از دست بدهیم».

مارک راتکو در سال ۱۹۱۳ از کشوری که اکنون لتونی نام دارد، به ایالات متحده مهاجرت کرد تا از آزار و پیگرد بگریزد. او پس از آن به یکی از هنرمندان برجسته قرن بیستم تبدیل شد. جزیره کوچک لامپدوسا، بین سیسیل و تونس، از مرکز مهم پذیرش پناه‌جویان بوده و اکنون نمادی برای بحران پناهندگان است.

هنرمندان در حال ظهور که کارشان نمایش داده می‌شود، به شیوه‌های متفاوت به جایگاه خود در مقام پناهنده واکنش نشان داده‌اند. مجید آدین از ایران که در لندن زندگی می‌کند، ویدئویی کارتونسی از خانواده‌ای را که به سفری خطرناک در بر و بحر دست زده‌اند، به نمایش گذاشته

پشت تاریخ

برجام ۲ طرف بیشتر ندارد

بیشتر ندارد، حتی اگر در شورای امنیت سازمان ملل امضا شود. با آنکه خود من از موضع موافق برجام این جملات را می‌نویسم، در واقعیت به نظر می‌رسد آنچه عملی شده، این است که دو طرف معامله‌ای کرده‌اند که هیچ چاره‌ای هم از آن نداشتند اما ماهیت این معامله مانند آن بوده که طرف ایرانی کالا و جنس مربوطه را به آمریکا فروخته و طرف دیگر به عنوان خریدار چک مدت‌دار داده است و امروز چک را پاس نمی‌کند و از برجام بیرون آمده و عملاً هیچ چیز دست ایران نیست.

من بعید می‌دانم اروپایی‌ها در فرصت دوماه‌ای که به آنها داده شده تا به خود بیابند، بتوانند کاری جز آنچه تاکنون انجام داده‌اند، انجام دهند و از این‌رو خیلی به این اقدام خوش‌بین نیستم. اگرچه تصمیم ایران طبق بندهای معاهده است اما در کنار این بندها، بند دیگری نیز هست که اگر ایران نتواند به تعهدات مدت‌دار خود عمل کند، پرونده به شورای امنیت خواهد رفت.

امروز ایران در سخت‌ترین شرایط تاریخی قرار گرفته و پیش‌بینی من این است که بعد از اقدام ایران چند کشور اروپایی که تا به‌حال طرفدار برجام بوده‌اند، کم‌کم زمزمه‌های همسویی با آمریکا را پیش بیاورند. من به عنوان کنشگر، چاره‌ای برای مقابله با خروج آمریکا از برجام نمی‌بینم جز آنکه ایران تعهدات همه‌جانبه خود را عملی کند و روند فعلی، جز آنکه بحران اقتصادی و روانی و اجتماعی در کشور ایجاد کند، نتیجه‌ای نخواهد داشت.

زیر آسمان

نمایش تجربه پناهندگان در بی‌نیال ونیز

که به این موضوع اشاره دارد. در آرسنال، فضای نمایشگاهی اصلی شهر، قایقی که در ماه آوریل ۲۰۱۵ در مدیترانه غرق شد و حدود ۸۰۰ پناهنده و مهاجر در آن کشته شدند، نمایش داده می‌شود. دولت ایتالیا این‌کشتی را در اختیار هنرمند سوئسی-ایسلندی کریستوف بوچل و همکاریاش قرار داده و آنها نیز آن را به عنوان نمادی برای زمانه ما به بی‌نیال آورده‌اند. این اثر که «قایق ما» نام دارد و البته جسیدی در آن نیست، آرامگاه آن افراد است که اکنون به یادبودی هنری تبدیل شده است. هندیستان در روز جمعه در اطراف کشتی غرق‌شده در آفتاب گرم آمدند. بعضی از آنها ظاهراً به وحشت آنچه اتفاق افتاده است، توجه چندانی نداشتند.

کارلوتا سامی، سخنگوی کمیساریای عالی پناهندگان سازمان ملل متحد، درباره این نمایشگاه می‌گوید: «من جتان به‌در بردگان این قایق را دیدم، فقط ۲۴ نفر بودند همه جوان و همه پسر و چشم‌های خیره. این ماجرا هنگام سبیده‌دم در آوریل ۲۰۱۵ در بندر کاتانیا اتفاق افتاد. من بعداً وقتی این قایق هیولانی را دیدم که با ۸۰۰ جسد از آب بیرون آمد. لحظه غم‌انگیزی بود که همیشه در ذهن من باقی خواهد ماند».

● **منبع: سایت کمیساریای عالی پناهندگان سازمان ملل متحد**

پرنده آبی

جوانی تمدید شد

است نیازهای این جوانان جدید تأمین می‌شود، حتما چالشی جدی است و البته هرچند ارائه آمار محدود شده است، اما طبق آخرین سرشماری سال ۹۵، حدود ۹۰۳ میلیون نفر از متولدین دهه ۶۰ بی‌کارند!

بر اساس گزارش مرکز آمار و اطلاعات وزارت کار، از جمعیت ۱۶/۸ میلیون‌نفری متولد دهه ۶۰، حدود ۷/۴ میلیون نفر شاغل و ۹/۳ میلیون نفر فاقد هرگونه شغلی هستند.

در اکثر نظرسنجی‌ها هم عدم اشتغال به‌عنوان بیشترین دلیل عدم ازدواج مطرح شده است.

این تغییر سن جوانی سبب شد تا بسیاری درباره مسائل و مصائب جوانی بار دیگر بنویسند.

سن جوانی هم در ایران عوض شود. اما عده‌ای دیگر نیز شروع به طرح سؤالات کردند؛ مثلاً آیا با تغییر سن جوانی از ۱۵ تا ۲۹ به ۱۸ تا ۳۵، مردم ایران جوان‌تر می‌شوند؟ اصلاً این تغییر سن با چه هدفی انجام شده است؟ چقدر تغییر سن در تغییر رفتار و خواسته تأثیر دارد؟

چقدر می‌توان با تغییر سن جوانی به آرزوها و خواسته‌های جوانی نزدیک شد؟ چه شده که جوانی این‌قدر برای مسئولان مهم شد؟

هرچند حالا دیگر محدودیت سنی سمن‌های جوانان هم قانونش عوض می‌شود و در بودجه و در بسیاری از برنامه‌ریزی‌ها هم تغییرات گسترده‌ای رخ خواهد داد، اینکه چگونه قرار

سن جوانی هم در ایران عوض شود. اما عده‌ای دیگر نیز شروع به طرح سؤالات کردند؛ مثلاً آیا با تغییر سن جوانی از ۱۵ تا ۲۹ به ۱۸ تا ۳۵، مردم ایران جوان‌تر می‌شوند؟ اصلاً این تغییر سن با چه هدفی انجام شده است؟ چقدر تغییر سن در تغییر رفتار و خواسته تأثیر دارد؟

چقدر می‌توان با تغییر سن جوانی به آرزوها و خواسته‌های جوانی نزدیک شد؟ چه شده که جوانی این‌قدر برای مسئولان مهم شد؟

هرچند حالا دیگر محدودیت سنی سمن‌های جوانان هم قانونش عوض می‌شود و در بودجه و در بسیاری از برنامه‌ریزی‌ها هم تغییرات گسترده‌ای رخ خواهد داد، اینکه چگونه قرار